

Vertrouw op de kleuterjuf

Leerkracht Sanne de Ruijter zag kleuters toetsen maken en schrok. De juf heeft ook zonder toets een prima beeld van kleuters.

Je hebt ze vast wel eens gezien: vier, vijf jaar, regelmatig een snotneus, ze halen vaak het bloed onder je nagels vandaan, maar zien er schattig uit. We noemen dit een kleuter.

Laat ik er nu net één in huis hebben. Hij is bang in het donker, gek op zijn knuffel, dol op buitenspelen en maakt geniale opmerkingen die ik altijd vergeet op te schrijven.

Elke avond voor het slapengaan lees ik hem een verhaaltje voor.

Inmiddels leest hij zelf ook al wat woordjes. Niet omdat we het lezen stimuleren, maar omdat het een kleuter is. Die willen zichzelf dolgraag ontwikkelen, vaak zonder dat je daar veel voor hoeft te doen. Ze zijn regelmatig een tikkeltje lui, vooral op het moment dat je veel haast hebt. Dan help je als ouder wel even met die schoenen en jas, want niemand wil zijn kleuter te laat afgeven op school.

Vanochtend zette ik hem weer huppelend

af bij zijn grote held: de juf. En laten we eerlijk zijn: zijn held is dan ook mijn held. Ik zwaaide nog even in de deuropening en stond op het punt om weg te gaan. Toen trok mijn dochter per ongeluk de deur van de kleutergymzaal open. Een andere moeder en ik bleven even verstijfd staan... Ik zag me weer even zitten met een misselijk gevoel, een bonzend hart en klamme handjes tijdens mijn havo-examen. Tafels met veel ruimte ertussen en een potlood op het tafelblad. Ik voelde tijdens dat jaar zoveel spanning en stress, want ik moest nu echt presteren. Voor een onzeker persoon niet de ideale weken. En ik was nog zo jong voor mijn gevoel. Mijn held in die tijd was mijn moeder. Ze stond klaar met een kop thee en haar opbeurende woorden gaven mij wat meer zelfvertrouwen.

Maar jij bent vier of vijf jaar. Jij moet leren een sociaal mens te worden. Jij moet leren voor jezelf op te komen en vooral heel veel genieten van het spelen. Jij maakt papa en mama trots als je tijdens het ontbijt zegt

‘Vanochtend zette ik mijn kleuter weer huppelend af bij zijn grote held: de juf’

dat je geen pindakaas mee wilt op brood naar de overblijf, omdat jouw klasgenootje een notenallergie heeft. Dan smelten we van geluk en trots.

Van mij hoeft je niet uit dat opdrachtenboekje te werken in de gymzaal. Het geeft mij het gevoel dat je al moet presteren. Gelukkig krijg jij geen buikpijn als je deze toets gaat maken, want ook dat weet de juf tactvol te brengen.

De voorstanders van deze toetsen zeggen dat de leerkrachten dit gebruiken als hulpmiddel om passend onderwijs aan te kunnen bieden. Maar de scores komen vaak overeen met de verwachtingen van de leerkracht. Kortom, de juf (held) heeft ook zonder toets een prima beeld van deze kleuter.

Ze ziet hem dagelijks, ze praat met hem, ze lacht met hem, ze troost hem en is de hele dag met hem bezig. Laten we wat meer vertrouwen hebben in onze leerkrachten en laat alsjeblieft mijn kleuter gewoon een kleuter zijn.

Zonder die toetsen heeft de juf ook weer wat meer tijd om nog meer naar onze kinderen te kijken en met ze te ‘spelen’. Want het lijkt een gymzaal vol tafeltjes, maar wat moet je met al die uitslagen? Juist: verwerken. En volgens mij heeft de held van mijn kleuter het zonder die toetsen al druk genoeg.

SANNE DE RUIJTER GEEFT HANDEL EN ALGEMEEN VORMEND ONDERWIJS OP PRAKTIJSCHOOL FOCUS IN HEERHUGOWAARD. LEES HAAR BLOGS OP SANNE.WORLD

Zomerhitte

Wanneer de temperaturen boven de 25 graden klimmen wordt eigenlijk iedereen blij. We zoeken in onze kledingkasten naar vrolijke t-shirts die we eindelijk kunnen dragen. Teenslippertjes erbij en we zijn klaar.

Hoe anders is het voor heel veel mensen die in het onderwijs werken. Veel gebouwen (oude en nieuwe) zijn totaal niet ingericht op hoge temperaturen. Wie nog nooit een school heeft zien uitgaan op een warme middag moet echt eens gaan kijken. De kinderen komen werkelijk dampend naar buiten, de leerkrachten met plakkend haar erachteraan. Ondanks de inzet van alle ondersteuners die soms al voor dag en dauw op de scholen aanwezig zijn om deuren en ramen open te doen.

Dat onderwijspersoneel vaak overvraagd wordt, is bij deze lezers wel bekend. En ook weten we dat het gezondheidsklimaat vaak te wensen overlaat. Gebrek aan frisse lucht, te weinig mogelijkheden om even een korte pauze te nemen of vrij te nemen wanneer je dat even nodig hebt. Bij onze klachtenlijn belde een bezorgde leraar uit de regio Eindhoven, ze moest lesgeven direct onder een plat dak. Met de thermometer was ze zelf maar eens gaan meten, het was boven de 30 graden...

Helaas geeft de Arboret geen uitsluitel, daar staat alleen dat het werkbaar moet zijn, maar er is geen temperatuur ingevuld. De directie vond het geen probleem om door te werken...

Dit jaar hebben we al veel hoge temperaturen gemeten, maar ik doe vast een voorspelling, we krijgen ook een hete herfst. De warme klaslokalen en het onderwijspersoneel dat maar door blijft werken zijn voor mij een symbool voor zoveel meer. Te lang heeft de onderwijswereld maar doorgewerkt, ongeacht de omstandigheden. Grote klassen, hoge werkdruk en een mager salaris, we gingen altijd maar door omdat we de leerlingen niet in de steek wilden laten. We laten ze ook nooit zakken, maar als de politiek met Prinsjesdag niet een dikke plus laat zien in de onderwijsbegroting zodat de leraren eindelijk een eerlijk salaris krijgen, voorspel ik een hete herfst.